

Arrest

nr. 144 110 van 24 april 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 oktober 2014 tot binnenkomst weigering met terugdrijving – asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 augustus 2014 diende de verzoekende partij een asielaanvraag in te Zaventem.

Op diezelfde dag nam de verwerende partij de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

Eveneens op 5 augustus 2014 werd ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats genomen.

Op 1 september 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad). Bij arrest nr. 130 518 van 30 september 2014 verwierp de Raad het beroep van de verzoekende partij.

Op 6 oktober 2014 werd een repatriëring voorzien doch de verzoekende partij weigerde te vertrekken.

Ingevolge deze weigering nam de verwerende partij op diezelfde dag een nieuwe beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

Op 10 oktober 2014 diende de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in vanuit het transitcentrum.

Op diezelfde dag nam de verwerende partij de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving – asielzoeker (bijlage 11ter). Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 72, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de toegang tot het Rijk geweigerd aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten”:

(...)

Derhalve wordt de betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt

REDEN VAN DE BESLISSING:

*Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten
Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning”*

Eveneens op 10 oktober 2014 nam de verwerende partij een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

De tweede repatriëring die werd voorzien op 10 oktober 2014 werd geannuleerd ingevolge de tweede asielaanvraag van de verzoekende partij.

Op 30 oktober 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad. Op 26 november 2014 verwierp de Raad het beroep van de verzoekende partij bij arrest nr. 133 917.

2. Over de ontvankelijkheid

Uit recent verkregen informatie van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 11 december 2014 werd gerepatriëerd naar haar land van herkomst. Dit gegeven is ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen. Dit gegeven wordt niet betwist door de advocaat van de verzoekende partij.

Aldus blijkt dat de bestreden beslissing volledig uitvoering heeft gekregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat het beroep zonder voorwerp is.

De advocaat van de verzoekende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

Gezien het beroep zonder voorwerp is geworden, is de Raad van oordeel dat het beroep niet ontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU